

- виплати застрахованому співробітникові якої-небудь частини накопиченої суми;
- передати право страхувальника іншій юридичній особі, тобто компанії, до якої переходить співробітник;
- залишити накопичену суму на своєму підприємстві і витратити на підбір і навчання нових кадрів, перерозподілити її між іншими застрахованими або переоформити на ім'я нового співробітника.

Перевагою для страхової компанії, як і для будь-якої компанії це отримання вигоди від постійних, зацікавлених у співробітництві клієнтів. Таким чином розширення клієнтської бази надасть поштовх для створення нових пакетів послуг, зрештою це приведе до збільшення прибутку страхових компаній. Через збільшення задоволених обслуговуванням клієнтів пошириться реклама, яка вигідна для страховика.

Робітники зацікавлені у співробітництві з компаніями, що пропонують програму страхування життя, бо такі компанії є більш надійними. Працівник впевнений, що на випадок, який загрожує його життю або навіть смерті (якщо це передбачено договором страхування), його родина отримає грошову компенсацію. Якщо співробітник все ж вирішить звільнитися, тобто розірвати трудовий договір з власної ініціативи, він обговорює з працедавцем різні виходи з ситуації.

На мою думку, корпоративне страхування життя є невід'ємною складовою ефективного функціонування компанії, так як надає велику кількість переваг її учасникам. Якщо підприємство прагне досягати успіхів у своїй сфері, то воно повинно підвищувати рівень соціального захисту працівників, тому що найціннішим активом будь-якої компанії є висококваліфіковані спеціалісти.

Список використаних джерел

1. Корпоративне страхування життя [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://tas.zp.ua/article/64-corporate-life-insurance>
2. Соціальна роль приватного та корпоративного страхування [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/26_NII_2009/Gosupravlenie/51785.doc.htm
3. Закон України “Про страхування” [Електронний ресурс] – Режим доступу: www.rada.gov.ua.
4. Підвищення іміджу компанії [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://grawe.in.ua/korporativne/>

Вершняк Н.Л., студент 5 курсу, групи МФКп-172
Науковий керівник - Штирхун Х.І., к.е.н., асистент
Чернігівський національний технологічний університет (м. Чернігів, Україна)

ПЕРЕШКОДИ ТА ШЛЯХИ СТИМУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ В УКРАЇНІ

Однією з умов успішного функціонування українських підприємств на всіх етапах розвитку є проведення ним інвестиційної діяльності. Термін «інвестиції» походить від латинського слова «investio», що означає вкладати. Під інвестиціями розуміють довгострокове вкладення фінансових чи матеріальних ресурсів у різні галузі економіки як всередині держави так і закордон з метою отримання прибутку. Підприємство може інвестувати в інші підприємства, цінні папери, дорогоцінні метали та інші об'єкти. Треба слідкувати за розвитком того чи іншого суб'єкта господарювання, тому що потрібно вибирати тільки ті, ринкова вартість яких постійно зростає і приносить дохід у вигляді дивідендів.

У загальному розумінні, інвестиціями підприємства називають вкладення тимчасово вільного капіталу. Головним критерієм оцінки доцільності здійснення інвестиційної діяльності є рівень окупності, тобто швидкість повернення інвестору вкладених коштів. Приріст капіталу повинен бути більше початкових інвестицій, тому що підприємство повинно отримати прибуток.

Для підприємств, які не мають внутрішніх фінансових ресурсів, доцільним кроком є залучення інвестицій. Взагалі інвестиції відіграють важливу роль у розвитку підприємств, оскільки дають змогу, наприклад, відновити основні виробничі фонди.

На нашу думку, інвестиційна діяльність має три основні особливості:

- значний ризик при вкладанні коштів;
- обмеженість фінансових ресурсів;
- можливість вибору проектів для інвестування коштів.

Головною метою здійснення інвестиційної діяльності є забезпечення найбільш ефективних шляхів реалізації інвестицій і формування прибуткового та диверсифікованого інвестиційного портфеля. Щоб реалізувати цю мету, потрібно як найкраще і якнайдетальніше проаналізувати діяльність підприємства, в яке інвестор планує вкласти кошти.

За допомогою аналізу, інвестор отримує інформацію про бажаний суб'єкт. На основі даних складається стратегія і тактика розвитку інвестиційної діяльності підприємства, обґрунтовуються плани та управлінські рішення, здійснюється контроль за їх виконанням, а також, оцінюються результати інвестиційних проектів.

В даний час, все більшого значення набуває обміркована інвестиційна діяльність. Вона потребує від інвесторів пристосування до умов мінливого як зовнішнього, так і внутрішнього середовища. На жаль, інвестиційний клімат в Україні не можна вважати сприятливим, тому що має низку недоліків, зокрема:

- коливання курсу національної грошової одиниці України;
- інфляційні процеси;
- політична нестабільність;
- постійні зміни нормативно-правової бази;
- військовий конфлікт на сході України;
- низький рівень валютного регулювання та забезпечення привабливості об'єктів інвестування.

В наш час через велику інфляцію, не ефективно нагромаджувати великі обсяги фінансових ресурсів і реалізовувати довгострокові проекти. Зниження інфляції надасть можливість стабілізувати фінансовий стан підприємств, стимулювати оновлення асортименту та збільшення виробництва продукції

Також на загальний стан інвестиційної політики впливає податкове законодавство, бо в Україні воно має низку недоліків. Тому, необхідно зменшити податковий тиск на виробництво. Цього можна досягти, наприклад, диференціюванням податкових ставок залежно від пріоритетності сфер виробництва і застосувати податкові пільги при оподаткуванні прибутку, що на перспективу вивільнить кошти, які можуть вкладатись в інвестиції.

В даний час Україна майже не цікавить закордонних інвесторів, тому що виникає потенційна можливість невиконання боргових зобов'язань. Закордонні інвестори не бажають вкладати кошти, тому що вважають за непотрібне ризикувати своїми коштами і марно витрачати час. Проте наша країна потребує коштів для будівництва нових підприємств чи оновлення, реконструкції і модернізації старих. Щоб покращити інвестиційний клімат в Україні потрібно забезпечити лояльні умови функціонування підприємств та надати пільги іноземним інвесторам.

На нашу думку, основними напрямками підвищення інвестиційної привабливості України для закордонних інвесторів є:

- забезпечення гарантій інвесторам;
- удосконалення інвестиційного законодавства та забезпечення його стабільності;
- мотивування інвесторів до довгострокових вкладень;
- пріоритетне залучення коштів у ті галузі, що більш всього потребують інвестицій
- створення дієвих механізмів, що управлятимуть інвестиційною діяльністю;
- зниження тиску на інвесторів.

Підсумовуючи все вище сказане, можна зробити висновок, що Україна має потенційну можливість розраховувати на іноземні інвестиції. Але потрібно дещо постаратись, щоб створити сприятливі умови для інвесторів. Приплив іноземного капіталу в Україну дуже добре вплине на економіку країни, а разом з тим покращиться загальне благополуччя населення.

Список використаних джерел

1. Основи економічної теорії [Електронний ресурс].– Режим доступу: <http://library.if.ua/book/61/4395.html>
2. Інвестиційна діяльність підприємства за даними фінансової звітності [Електронний ресурс].– Режим доступу: http://5ka.at.ua/load/menedzhment/investicijna_dijalnist_pidpriemstva_za_danimi_finansovoi_zvitnosti_referat/38-1-0-3025

Гнедіна К.В., к.е.н., доцент

Чернігівський національний технологічний університет (м. Чернігів, Україна)

«ЗЕЛЕНІ» ОБЛІГАЦІЇ ЯК ІНСТРУМЕНТ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ АЛЬТЕРНАТИВНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ

Ключові слова: альтернативна енергетика, відновлювані джерела енергії, фінансові інструменти, «зелені» облигації.

Розвиток альтернативної енергетики є прерогативою сучасної енергетичної політики багатьох країн світу. В умовах зростання екологічного навантаження через високі рівні енергоспоживання велика увага приділяється освоєнню та використанню відновлюваних джерел енергії. Світова частка відновлюваної енергії у загальному кінцевому обсязі енергоспоживання збільшується [1]. Проекти відновлюваної енергетики потребують значних капітальних вкладень. Одним із дієвих фінансових інструментів залучення капіталу для фінансування проектів відновлюваної енергетики, який стає все більш поширеним у країнах Європи та у світі в цілому, є «зелені» облигації, які передбачають вкладення коштів інвесторів у еколого-орієнтовані проекти.